

նէն ապահովն է : Հասակը չառած մարդուն մտածածը՝ շուտով բան առաջ տանելու յարմար է , բայց ապահովութիւն չունի , որ ամենէն հարկաւորն է : Եւրը վտանգաւոր տեղ մը քալելու ըլլայ՝ քայլը չառած ոտքովը կը փորձէ որ արդեօք ապահով է կոխած տեղը , որպէս զի չըլլայ թէ փոտած տախտակի վրայ կոխէ . անով թէ և կամայ՝ բայց առանց վտանգի առաջ կ'երթայ : Իսկ պատանին թէպէտ քայլերը շուտ շուտ կ'առնէ ու առաջ կ'երթայ , բայց շատ անգամ փոքր կ'իյնայ :

Սողոմոն որ ամէն երիտասարդներէն աւելի իրաւունք ունէր ծերերու խորհրդէն վեր դնելու իր մտածածը , բայց այսու ամենայնիւ իր ծերութեան աւտենը ուրիշ կերպ սկսաւ մտածել , ու երիտասարդին փոփոխամտութիւնը ու բռնած ճամբուն անհաստատութիւնը ցուցնելու համար , չորս բանի խելքս չհասնիր ըսաւ . « Լրծիւին օգու մէջ թողուցած ճամբուն , օձին քարի վրայ , նաւուն ծովու վրայ ձգած հետոցը , ու երիտասարդի մը բռնած ճամբուն » :

*

Մեղս , ճղաւն և ճանճ :

ՄԵՂՍԻ մը կանուխ ելած առւտրանց կ'երթար ժողովելով բերքն անուշ ծաղկանց . ճրպուռն ալ ու ճանճն հոն հանդիպելով Բսկըսան քննել մեղր սուր խելքով . ճրպուռը կ'ըսէր . « Իրաւ ո՞վ մեղու Բու մեղրդ կ'աժէ շատ զարմանալու . Բայց քիթ պէտք է որ հոտուն գիմանայ , վարդէն նանէէն գըլուխ կը դառնայ . Թէ որ մէջը քիչ մը դգու՞մ մանար Բիչ մ'ալ բազանախ , գին չէր ունենար » : Ճանճն ալ վրայ բերաւ . « Ի՞նչ ըսենք մոմուն . Իրաւ որ վարպետ շինող է մեղուն , Բայց ես ալ աղուոր մոմ մը տեսեր եմ Որ ճրպուռ 1 կ'ըսեն , ի՞նչպէս բացատրեմ , հոտ ու համ՝ սեպէ թէ բուռն մանանայ՝ Բուկդ այնպէս շինէ , տես ի՞նչ կը դառնայ » : Մյս ու այսպիսի բարակ դատմունքով Մեր երկու գիտունքն եկած քովէ քով՝ Մեղրին ու մոմուն վրայ կը խօսէին . Մեղուն կը նայէր լուսութեամբ իր բանին : Թէ որ այս ճանճին պէս են ու ճպրան Մեր գործոց դատողքն և սուր քննաբան , հոգ չընենք , թող տանք անոնց անարտուժ իրենց սիրական ճրպուռն ու գըգու՞մ :

1 Եւղ մոմուն :

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆ

ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆԻ ՀԱՅՈՑ

Գ .

Վանդալարոյ՞ն պարէր , և Հայ թափառի :

ԼՆՑԵԱԼ տարուան՝ սեպտեմբեր ամսոյն մէջ հրատարակած Հայկական յիշատակարանաց մէջ 1 և 2 թիւերուն վրայ չէինք խօսած . ասոնք են երկու պատկերք Լրշակունի Հայ թագաւոր ազանց , ազնիւ քարերու վրայ քանդակած . ո՞վ ըլլալին յայտնի չէ , որովհետեւ վրանին գրուած չկայ . առաջին թիւը Վաղղիոյ արքունի թանգարանին մէջ կը պահուի , և կը ներկայացնէ երիտասարդ Հայ թագաւոր մը որ Տիգրանեան ցեղէն կ'երենայ . ուրուն վրայ դիտելու արժանի են երկայն և գլխին վրայ բոլորած մազերը : Խոյրն ալ գդակին մասը չունի , և շատ բարձր է . բարձրութենէն զատ վերի ծայրը շատ ամփոփուած , և տակաւի ձև մը առած է , որ ուրիշ բարձրադիր խոյրերու վրայ չերենար . վրան ալ արծուոյն տեղ աստղերը բազմացեր են , և իրաւցընէ Բազմաստեղաց կերպարանք մը կուտան : Սրայի զգեստը քղամիդն է կամ վերարկուն , որ սովորական է Լրշակունեաց և Պարթևաց , և անոնցմէ առաջ ալ նոյնը կը գործածուէր :

Երկրորդ թիւը որուն պատկերը առած ենք գլխադրաց պատկերներու հաւաքմունքէ մը , աւելի անծանօթ է մեզի , վասն զի չենք գիտեր որ թանգարանէն առնուած է , բայց ետեւէ ըլլալով իմանալով՝ ժամանակով այն ալ կ'իմացընենք և թերեւս աւելի տեղեկութիւն մ'ալ տանք : Թագուհւոյ մը դէմք է ասիկայ , որուն գլխին թագը Տիգրանայ թագին շատ նման է , թէպէտ և խուրին վերի ճառագայթած մասն չունի . վրան

1 Հատ . 2 . Էրեւ 275 :